

VĚŘÍTE

NA VÍLY?

JAMES M. BARRIE, DAVID DRÁBEK PETR PAN

PREMIÉRA 18. ZÁŘÍ 2021
V DIVADLE ABC

REŽIE
DRAMATURGIE
SCÉNA
KOSTÝMY
CHOREOGRAFIE
HUDBA
TEXTY PÍSNÍ

DAVID DRÁBEK
JANA SLOUKOVÁ
MAREK ZÁKOSTELECKÝ
SYLVA ZIMULA HANÁKOVÁ
DORA SULŽENKO HOŠTOVÁ
DAREK KRÁL
XINDL X

HUDEBNÍ PRODUKCE	DAREK KRÁL
INSTRUMENTACE	MARTIN SEDLÁČEK
SVĚTELNÝ DESIGN	JAN BENEŠ
ASISTENT REŽIE	FILIP BAŘINA
INSPICE	EVA KUKUČKOVÁ
NÁPOVĚDA	IVANA LUPAČOVÁ

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ladislav Chalupa, Michal Kazda a Petr Holý. Světla Jan Beneš, Michal Machač a Kryštof Pokorný. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Fotograf inscenace Patrik Borecký. Létací akce zajišťuje FILMKA.

OBSAZENÍ

PETR PAN
NANA, PSÍ CHŮVA
TATÍNEK DARLING
MAMINKA DARLINGOVÁ
WENDY, JEJICH DCERA
MÍŠA, JEJICH SYN
ZVONĚNKA, VÍLA

KAPITÁN HÁK
BILL KRČMA
ČAHOUN
ŠMIK
MAMLAS
JEZEBEL, MOŘSKÁ PANNA
STROHÝ MONZUN,
NÁČELNÍK INDIÁNŮ
LILIE TYGROVITÁ, JEHO DCERA
TRUMPETKA
ZOUBEK
KUDRNKA
DROBEK
HLAS KROKODÝLA

KRYŠTOF KRHOVJÁK
MARTIN DONUTIL
HANUŠ BOR
NINA HORÁKOVÁ
KATEŘINA MARIE FIALOVÁ
DENIS ŠAFAŘÍK
TEREZA KRIPPNEROVÁ /
RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ
FILIP BŘEZINA
RADIM KALVODA
PEPA HONZÍK
VOJTĚCH DVOŘÁK
MAXIME MEDEDA
JESSICA BECHYŇOVÁ

MARTIN DONUTIL
NINA HORÁKOVÁ
MARTIN KLAPIL
FILIP FRANTIŠEK ČERVENKA
ŠTĚPÁN STANĚK
TIMOTEJ ČERVENKA
HANUŠ BOR

HUDBU NAHRÁLI

PKF	PRAGUE PHILHARMONIA (DIRIGENT MARTIN SEDLÁČEK)
DAREK KRÁL	GRAND PIANO
MILAN CIMFE	PERKUSE
KAMILA JOUZOVÁ	HARFA
NINA HORÁKOVÁ	VOKÁL

HUDEBNÍ STUDIA

SONO RECORDS: NAHRÁVKA	
A EDITACE HUDBY	ADAM KARLÍK
ALL SENSES PRODUCTION:	
MIX A MASTERING	ŠTĚPÁN ŠKOCH

JAMES MATTHEW BARRIE

„NIKDY NEŘÍKEJ SBOHEM. PROTOŽE SBOHEM ZNAMENÁ ODEJÍT. A ODEJÍT ZNAMENÁ ZAPOMENOUT.“

Sir James Matthew Barrie, skotský dramatik, spisovatel a novinář, se narodil 9. května 1860 ve skotském městečku Kirriemuir v chudé tkalcovské rodině jako jedno z deseti dětí. Od útlého věku ohromoval své okolí velikou fantazií a schopností vyprávět. Jako mladík snil o literární a žurnalistické dráze a začal studovat na univerzitě v Edinburghu, kde se v redakci studentského časopisu setkal s dalšími budoucími slavnými kolegy spisovateli – Arthurem Conanem Doylem a Robertem Louisem Stevensonem, který měl na Barrieho literární tvorbu veliký vliv. Těchto přátelství si velmi cenil, jinak se ale studentského života spíše stranil, a to i přesto, že reprezentoval školu v kriketu. Byl to zakřiknutý mladík, který údajně trpěl mnoha komplexy a trápil se kvůli svému nevysokému vzrůstu, chlapeckému vzezření a vysoko položenému hlasu. Uzavíral se raději do svého fantazijního světa, kam nepatří dospělí a dají se v něm prožívat nekonečná dětská dobrodružství. Krásně Jamese Matthewa Barrieho ukazuje hollywoodský film *Finding Neverland*, kde spisovatele, který po celý svůj život zůstal v duši chlapcem, ztvárnil Johnny Depp.

Po dokončení studií začal Barrie pracovat jako divadelní kritik a novinář v Londýně. Snažil se věnovat také umělecké tvorbě. Literárně ho obvykle řadíme k symbolistům a novoromantikům, oběma směrům se však částečně vymyká svou zálibou ve fantaskním ději a výraznou sentimentalitou. V roce 1887 debutoval románem *Lépe být mrtvý*, který ale nezapomenal výraznější úspěch. Ten přišel až v roce 1891 s dalším dílem *Velebníček*, podle něhož byl v roce 1934 natočen také úspěšný film.

V roce 1894, ve svých čtyřiatřiceti letech, se Barrie oženil. Vzal si krásnou herečku Mary Ansellovou, jenž manželství nebylo šťastné, zůstávalo bezdětné a Mary svého muže po

několika letech opustila. Barrie tak zůstal sám. Údajně razil názor, že stačí, když se spisovatel vyzná kromě sebe už jen v jediné bytosti opačného pohlaví. Touto ženou, která ho vytrvale inspirovala a se kterou měl od dětství silný, ale velmi komplikovaný vztah, byla jeho matka. Té také věnoval své následující dílo, román *Margaret Ogilvová*, vyprávějící o hrdince, která se musí vyrovnat se smrtí svého syna. Příběh vycházel ze skutečnosti, rodinu Barrieových totiž zasáhla tragédie, když Jamesův starší bratr David ve svých čtrnácti letech zemřel na následky nehody, která se mu stala při bruslení. Matka se zhroutila a malý James se jí po dlouhou dobu snažil utěšit a rozptýlit, dokonce svého bratra napodoboval a oblékal se jako on. A právě tento tragicky zesnulý chlapec, kterému nikdy nebylo přáno dospět, se stal jedním z předobrazů Barrieho nejslavnějšího hrdiny Petra Pana.

Sir James Matthew Barrie (Sir William Nicholson, 1904)

I ve svých následujících dílech se James Matthew Barrie obracel do dětství. Jde například o román *Sentimentální Tommy* a jeho pokračování *Tommy a Gizela*. Velmi úspěšné byly i jeho satiry, například *Chlapík Crichton* (česky také pod názvem *Záleží na okolnostech*) nebo *Co každé žena ví*. Věnoval

se též historickým hrám jako třeba *V tiché uličce*, dramatu z časů Napoleona Bonaparta, nebo tragikomedii *Drahý Brute*. Velký ohlas sklidily také jeho výpravy do detektivního žánru, ať už to byla aktočka *Půjdeme k dámám?*, nebo drama *Mary Rose*, které chtěl o mnoho let později zfilmovat Alfred Hitchcock, avšak z realizace sešlo.

James Matthew Barrie sice napsal mnoho úspěšných děl, skutečnou nesmrtelnost mu však přineslo až stvoření literárního hrdiny Petra Pana. Chlapec, který odmítl dospět, umí létat a prožívá svá dobrodružství ve vysněné Zemi Nezemi, oslovuje dodnes nové a nové generace čtenářů po celém světě. Důležitým zdrojem inspirace se Barriemu stalo seznámení s rodinou Daviesových, kterou poprvé potkal v Kensingtonských zahradách při venčení svého psa Porthose. Pro všech pět synů z této rodiny byl úžasným náhradním strýčkem, se kterým

mohou hrát bláznivé hry plné fantazie. V roce 1910, po smrti obou rodičů Daviesových, se stal bezdětný Barrie opatrovníkem těchto chlapců, finančně je po celý život podporoval a dopřál jim elitního vzdělání. Bohužel je nemohl uchránit před tragédiemi, které jim osud připravil – jeden z bratrů padnul v 1. světové válce, další se za nejasných okolností utopil a Petr, jenž se těžce vyrovnával s věčnou nálepkou předobrazu Petra Pana, spáchal v roce 1960 sebevraždu.

Na rozdíl od mnoha svých kolegů spisovatelů dosáhl Barrie uznání a veřejných poct ještě za svého života. V roce 1913 byl povýšen do šlechtického stavu, v roce 1922 obdržel Řád za zásluhy. Zemřel v roce 1937 v sedmasedmdesáti letech a je pochován v rodném Kirriemuiru. V roce 1929 věnoval veškerá autorská práva týkající se Petra Pana Ormondské dětské nemocnici, aby z nich mohla financovat svůj provoz.

LEGENDA JMÉNEM PETR PAN

„CELÝ SVĚT JE VYROBENÝ Z VÍRY, DŮVĚRY A VÍLÍHO PRACHU.“

Úplný prázák Petra Pana, tedy idea létajícího chlapce, pro kterého nic, co se stane po dvanáctém roce života, není důležité, se zrodila už v roce 1902, kdy James Matthew Barrie napsal svůj román *Malý bílý ptáček*. V něm ukázal příběh nemluvněte, jež uteklo své mamince oknem do Kensingtonských zahrad, protože zjistilo, že umí létat. „*Je to vlastní všem dětem, protože všechny děti byly ptáčky. Jen na to potom zapomněly. Všechny, až na Petra.*“ V Kensingtonských zahradách se Petru Panovi otevřel fantazijní svět plný velkých dobrodružství. Chvilí hrál na flétnu uprostřed vodní říše Serpentina na ostrově Šalamouna Krákala, vládce, který celé dny četl dopisy od maminek s jejich přáními o budoucím děťátku, podle nichž jim přiděloval nemluvířata. Král také naučil Petra to nejpodstatnější – radovat se z maličkostí, pořád se zabývat nějakým dobrodružstvím a každé činnosti přikládat nesmírný

význam. Petr ale na jednom místě dlouho nevydržel a chtěl pryč. V tom mu pomohl pravidelný návštěvník parku, básník Percy Bysshe Shelley, který roztržitě složil lodičku z pětilibrovky a Petr s ní mohl Krákalovi zaplatit za svou svobodu. Sám si pak za pomoci drozdů nechal postavit větší loďku, vypnul plachtu ze své noční košilky a ostrov opustil. Získal však povolení žít v Kensingtonských zahradách a být tam spolu s ostatními pohádkovými bytostmi jako doma. Rozhodl se, že nikdy nevyroste, a byl šťastný.

Dva roky nato napsal James Matthew Barrie divadelní hru *Petr Pan aneb Chlapec, který nechťl vyrůst*, kde už se titulní hrdina objevuje v obecně známější podobě dvanáctiletého hochy. Hra měla premiéru 27. prosince 1904 v Duke of York's Theatre v Londýně a okamžitě získala obrovskou popularitu, od té doby patří neodmyslitelně k tradicím anglických Vánoc. Na slavnostní premiéru tehdy pozval Barrie děti z blízkého sirotčince.

Barrie se ke svému hrdinovi opakovaně vracel. Po dalších dvou letech příběh

přepřeloval a znovu publikoval části svého původního románu pod názvem *Petr Pan v Kensingtonském parku* (1906). V roce 1911 pak přepsal motivy ze své divadelní hry do prózy, kterou vydal pod názvem *Petr Pan a Wendy*. Barriemu se také podařilo mimo jiné zpopularizovat toto dívčí jméno, které sám vymyslel jako přezdívku pro Petrovu kamarádku tím, že zkomolil slovo „friendly – kamarádíček“.

V té době dosáhl mýtus o Petru Panovi takové popularity, že v Kensingtonských zahradách vznikla hrdinova bronzová socha. Barrie Petruův příběh neustále přepisoval a v novějších verzích rozšiřoval a měnil. Jednou z důležitých úprav byla změna v schopnosti létat. Původně bylo možné vzlétnout jen za pomoci šťastných myšlenek, Barrie byl ale později nucen do pohádky dopsat čarovný vílí prach, protože se ukázalo, že děti jeho příběhům tolik věří, že létání pouze díky myšlenkám přineslo mnoho nehod při pádech z dětských postýlek.

Ve dvacátých letech vytvořil Barrie vlastní filmový scénář *Petra Pana*, realizace v Hollywoodu se však dočkala adaptace jiného autora. Už v tomto prvním filmu z roku 1924 se v titulní roli objevila žena, což se stalo častou inscenační a filmovou tradicí. *Petr Pan* byl zfilmován mnohokrát a populární jsou i jeho animované verze, včetně té nejslavnější od Walta Disneyho z roku 1953. Kromě činohry se *Petr Pan* dočkal i své baletní a muzikálové verze. Kult se ovšem nevytvářel jen kolem titulního hrdiny. Také další postavy získaly obrovskou popularitu, ať už je to Petrova nevyzpytatelná přítelkyně Zvoněnka, nebo jeho úhlavní nepřítel, pirátský kapitán Hák. Ten ožil ve svém vlastním filmovém příběhu *Hook* (1991). V roce 2004 vznikl film *Finding Neverland (Hledání Země Nezemě)* s Johnnym Deppem a Kate Winslet v hlavních rolích, ve kterém sledujeme Jamese Matthewa Barrieho při psaní *Petra Pana*.

Fenomén Petra Pana žil svým životem i po smrti autora. J. R. R. Tolkien například napadl „petrpanovskou“ legendu ve své eseji *O pohádkách*, kde s ní polemizuje v pojetí nedospělosti jako vítězství. Tolkien tvrdí, že stárnout neznamená stávat se horším, i když se to tak často děje.

V českém prostředí se po dlouhou dobu *Petr Pan* neprosadil. Poprvé u nás Barrieho knihy vyšly v roce 1926 jako trojdílný román *Petr Pan*,

pak nastala dlouhá pauza více než šedesát let. V roce 1991 vyšla v novém překladu kniha *Petr Pan a Wendy*, ale nezaznamenala výrazný úspěch. Určitou renesanci zažil knižní *Petr Pan* v roce 1997, kdy jeho příběh nově přeložil a pro děti přeuvyprávěl Pavel Šrut.

Ilustrace A. Rackhama z *Peter Pan in Kensington Gardens* (1906)

Petr Pan je milovaný dětmi i dospělými po celém světě. Ovšem jeden z jeho skalních fanoušků byl opravdu ten nejslavnější. Tehdy čerstvý padesátník Michael Jackson prohlásil: „Na všech zdech mého pokoje je *Petr Pan*. Četl jsem vše, co James Barrie napsal. Naprosto se s jeho *Petrem Panem* ztotožňuji. Jsem to totiž já, ztracený chlapec ze Země Nezemě.“

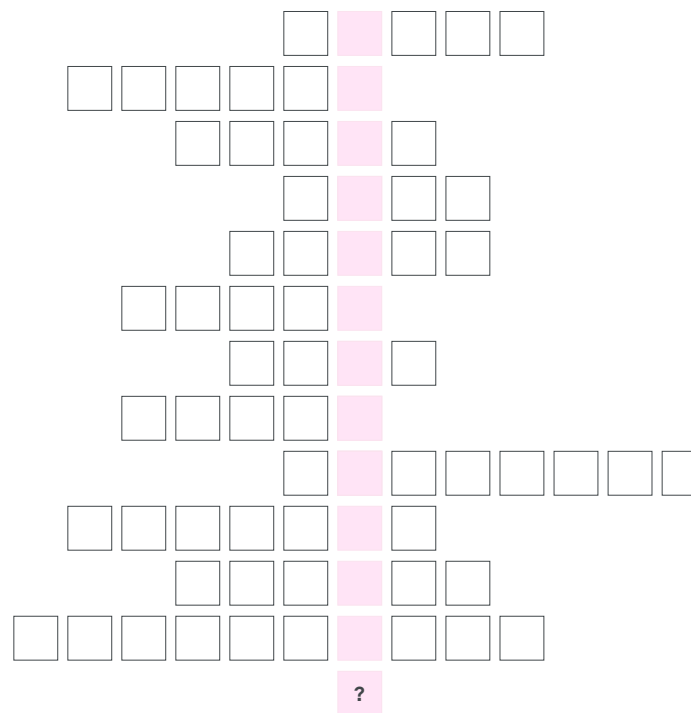
Hrdinové Barrieho příběhu vstoupili později i na zcela jiné pole. Americký psycholog Kinley popsal „syndrom Petra Pana“, tedy odmítnutí dospět a převzít zodpovědnost. Podobně byl v psychologii popsán také „syndrom Wendy“, dívky, která má enormní potřebu partnera opečovávat.

Petr Pan se zkrátka stal skutečnou legendou a dodnes přitahuje všechny, kteří touží uletět realitě světa dospělých, uvěřit na víly a alespoň jednou v životě vzlétnout.

JANA SLOUKOVÁ

KŘÍŽOVKA PRO MALÉ VELKÉ DIVÁKY

1. Co budou převážet polepšení piráti na své lodi?
2. Jak se jmenuje kouzelná země Petra Pana?
3. Kolik bylo ztracených chlapců v družině Petra Pana?
4. Kdo se zamiloval do Zvoněnky?
5. Co umí Petr Pan a my ne?
6. Jak se jmenuje mladá indiánka, příjmením Tygrovitá?
7. A jak se jmenuje ta zvláštní psí chůva?
8. Co nesmí chybět na žádném pirátské vlajce?
9. Která Petrova kamarádka zlobí a neumí mluvit?
10. Co dostane Wendy od Petra místo polibku?
11. Který pirát se nejvíce rozčiloval kvůli oknu v pralese?
12. Jak se jmenuje starý tikající krokodýl?

TVŮRCI A HERCI

DAVID DRÁBEK

Dramatik a režisér. Vystudoval filmovou a divadelní vědu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého a potom nastoupil jako dramaturg do Moravského divadla v Olomouci. Mezi lety 1993 a 2003 působil jako umělecký vedoucí Studia Hořící žirafy. Režiroval v mnoha českých divadlech včetně Národního divadla a Divadla na Vinohradech, v letech 2005–2007 byl stálým režisérem pražského divadla Minor. Od roku 2009 vedl umělecky osm let Klicperovo divadlo v Hradci Králové. Je autorem tří desítek divadelních her, za něž byl mnohokrát nominován na Cenu Alfréda Radoka, resp. Cenu divadelní kritiky, pětkrát pak byl oceněn, a to za hry *Jana z parku*, *Akvabely*, *Náměstí bratří Mašínů* a *Jedlíci čokolády*. Od sezony 2018/19 je stálým režisérem Městských divadel pražských.

JANA SLOUKOVÁ

Absolventka činoherní dramaturgie pražské DAMU v ročníku Darii Ullrichové a Jana Nebeského. Paralelně vystudovala také obor teorie a kritika. Už během studia na sebe upozornila výraznými inscenacemi se spolužáky Danielem Špinarem a Janem Fričem (*Homo06*, *Svět svatého Vladimíra*, *Kaltes Land*). Od roku 2008 působila jako dramaturgyně Klicperova divadla v Hradci Králové, kde se kromě profilace této výrazné české scény dramaturgicky podílela na desítkách jednotlivých inscenací s režiséry Davidem Drábkem, Vladimírem Morávkem, Janem Fričem, Danielem Špinarem a dalšími. V roce 2017 přijala nabídku stát se uměleckou šéfovou této scény. Během svého hradeckého působení byla také dramaturgyní mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů. Dramaturgicky spolupracovala i s dalšími českými scénami, mj. s Divadlem Na zábradlí, Divadlem Petra Bezruče, Letními shakespearovskými slavnostmi a Městským divadlem Kladno. Vyjma praktické dramaturgie se věnuje překládání z němčiny, a to kromě dramatiky i na poli odborné literatury.

MAREK ZÁKOSTELECKÝ

Scénograf, loutkoherec, herec a muzikant, angažující se v činohře, opeře a především v alternativním a loutkovém divadle – nejprve ve spolupráci s amatérskými soubory, později i jako šéf výpravy hradeckého Draku. Vystudoval scénografii na KALD DAMU Praha. Pro domovské Divadlo Drak v Hradci Králové vytvořil přes dvacet výprav, dále spolupracoval s Klicperovým divadlem v Hradci Králové (kde se uplatnil také jako herec), s plzeňským Divadlem dětí Alfa, Divadlem v Dlouhé, Malým divadlem České Budějovice, HaDivadlem Brno a řadou dalších, také zahraničních divadel (Dánsko, Francie, USA, Austrálie, Polsko). Kromě divadelní scénografie, režie a herectví realizoval i několik architektonických návrhů interiérů, ilustroval též *Lidový zpěvník dudáckých písní* a je členem královéhradeckého divadelního souboru Nejhodnější medvědci.

SYLVA ZIMULA HANÁKOVÁ

Vystudovala výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity a scénografii na JAMU. Od roku 1986 pracuje jako kostýmní návrhářka pro divadlo, film a televizi. Věnuje se také volné tvorbě a autorskému šperku (řada samostatných výstav v Praze, Brně, Vídnu). Spolupracovala s divadly po celé ČR (např. Divadlo Husa na provázku, Divadlo Radost Brno, Klicperovo divadlo Hradec Králové, Národní divadlo Praha, Dejvické divadlo, Divadlo na Vinohradech, Divadlo Na Fidlovačce, Pražské komorní divadlo a další), nejčastěji s režiséry Vladimírem Morávkem, Jurajem Deákem, Davidem Jařabem, Miroslavem Krobotem, Vlastimilem Peškou aj. Spolupracovala i se zahraničními divadly (Göteborg, Paříž). Vytvořila řadu kostýmů pro film a televizi (*Císař a tambor*, *Vaterland*, *Maharal*, *Hlava-ruce-srdce*, *Četnické humoresky* aj.).

DORA SULŽENKO HOŠTOVÁ

Absolvovala konzervatoř Duncan Centre v Praze, kde od roku 2002 působí jako pedagožka. Jako choreografka na sebe upoutala pozornost

slovovými kreačemi: dílo *Arkánium* bylo nominováno na Cenu SAZKY v roce 2007, o rok později získala za stejnou choreografii cenu diváků a cenu za nejlepší taneční výkon na Mezinárodní choreografické soutěži Masdanza na Kanárských ostrovech. S choreografií *Na Bidýlku* získala 1. místo v choreografické soutěži Cena Jarmily Jeřábkové. Další její autorská představení *Tore* a *Proces* se hrála po celém světě. Jako interpretka spolupracovala s domácími i zahraničními choreografy. Od roku 2010 působí jako pedagožka na DAMU. V současnosti spolupracuje mimo jiné se souborem VOSTO5 (představení *Dechovka*), Cirkem La Putyja (*HIT*) a divadlem Minor (*Záhada hlavolamu*).

DAREK KRÁL

Absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Palackého. Ještě během studií se spolužákem dramatikem a režisérem Davidem Drábkem založil Studio Hořící žirafy, v němž vytvořil pro divadelní inscenace veškerou hudbu. Spolupracoval s řadou českých režisérů, nejčastěji však s Drábkem, v jehož inscenacích je Králova hudba nezastupitelná. Také založil produkční firmu All Senses Production se sídlem v pražských Vršovicích, kde se věnuje nejen hudbě užité (například hudební spoty, hudba k dokumentárním filmům), ale produkuje i alba mladým kapelám a interpretům. S Norou Grundovou vytvořil hudební projekt *Maya* a vydali několik alb (mj. i nominace na cenu Anděl 2003).

XINDL X

VI. jm. Ondřej Ládek vystudoval scenáristiku na FAMU, je autorem scénářů k filmu *Restart* a seriálu *Comeback*. Zároveň jako písničkář Xindl X vydal pět studiových alb (*Návod ke čtení manuálu*, *Praxe relativity*, *Láska*, *Čecháček Made*, *Kvadratura záchranného kruhu*, *Sexy Exity*). Získal čtyři Zlaté desky a jednu Platinovou, devět nominací na Anděla, cenu Skokana roku v Českém slavíkovi, několik cen OSA a ceny na Portě i na Zahradě písničkářů. Švandovo divadlo uvedlo v roce 2010 jeho hru *Dioptrie růžových brýlí*, je také spoluautorem knihy *Bruno v hlavě z téhož roku*. V roce 2011

napsal spolu s Daliborem Cidlinským jr. na libreto Pavla Kohouta hudbu k muzikálu *Cyrano!! Cyrano!! Cyrano!! Poslední Roxanin* sen pro Divadlo na Vinohradech, za níž obdržel nominaci na Cenu Alfréda Radoka.

JAN BENEŠ

Světelný designér. Absolvoval konzervatoř Duncan Centre v Praze a Laban Centre v Londýně. Svou kariéru začal jako technik a tanečník s mezinárodní taneční skupinou DEJA DONNE pod vedením Lenky Flory a Simoneho Sandroniho. Jako světelný designér spolupracoval například s následujícími soubory a tvůrci: NANOHACH (CZ), Mamacallas (FR/CZ), Scottish Dance Theatre (UK), Adriatik uvádí (CZ), divadlo Alfred ve dvoře (CZ), Sumako Koseki (JPN/FR), Cristina Maldonado (MEX), Simone Sandroni (IT), Karen Foss (NOR), Iona Mona Popovici (ROM), Vojta Švejda (CZ), Barbora Látalová (CZ), Eva Blažčková (CZ). Od roku 2005 organizoval hitparádu pohybového divadla Domáci úkoly z pilnosti a inicioval založení Institutu světelného designu, pro který vede workshopy divadelního svícení.

KRYŠTOF KRHOVJÁK

Vystudoval módní návrhářství ve Frýdku-Místku. Studia herectví na KALD DAMU, pod vedením Jana Mikuláška a Dory Viceníkové, absolvoval roli koftavého Vaška v autorské inscenaci *Prodaná nevěsta na prknech Prozatímního, Stavovského a Národního divadla v letech 1868 až 2018* v režii Petra Erbesa a Borise Jedináka. Od začátku studií na DAMU spolupracuje s divadelním souborem Tygr v tísní ve Vile Štvanice: *Synáčci* Tomáše Loužného, *Vořezávátka* a *Berlín Alexanderplatz* Iva Kristiána Kubáka a Marie Novákové. Dále hostuje v divadle D21 v titulní roli inscenace *Utrpení mladého Werthera* režiséra Jakuba Šmída.

MARTIN DONUTIL

Vystudoval hudebně dramatický obor na Pražské konzervatoři. Od sezony 2011/2012 byl

členem souboru brněnského Divadla Husa na provázku, kam jej přivedl tehdejší umělecký šéf Vladimír Morávek. S ním spolupracoval například na inscenacích *Amadeus* či *Leoš*. Setkal se tam mj. i s Janem Mikuláškem (*Doktor Faustus*, *Višňový sad*), Janem Antonínem Pitínským (*Uršula*) a v posledních letech s Michalem Dočkalem (*Dynastie / Lehman Brothers*, hlavní role v adaptaci *Kafkovy Ameriky*). Od roku 2018 je členem souboru Městských divadel pražských. Vedle práce v divadle účinkuje i v televizi a filmu, hlavní roli ztvárnil například v seriálu *Četníci z Luhačovic*.

HANUŠ BOR

V angažmá v Městských divadlech pražských je od roku 2007. První herecké zkušenosti získal na přelomu 50. a 60. let jako dětská filmová hvězda. Vedle účinkování na filmovém plátně se věnoval také dabingu, zpěvu a v dětských rolích se představil i na několika pražských divadelních scénách včetně MDP. Dětství strávené před kamerou ovlivnilo jeho následné rozhodování o profesní budoucnosti. Vystudoval herectví na DAMU a poté přijal nabídku angažmá v libereckém Divadle F. X. Šaldy, kde vytvořil množství různorodých rolí. V 90. letech působil několik let v Divadle Labyrint a po jeho zrušení prošel jako nezávislý umělec několika pražskými scénami. Spolupracuje s televizí i rozhlasem.

NINA HORÁKOVÁ

V roce 2012 završila studium oboru činoherního herectví na DAMU. V průběhu studia získala možnost projevit svůj výrazný hudební talent v inscenacích Divadla Na Fidlovačce. V Divadle Kalich se představila jako Frencha v muzikálu *Pomáda*. Účinkovala také v několika projektech spolku Veselé skoky (*Chábrus Line*, *Ve stanici nelze*). V roce 2014 nastoupila do souboru Městského divadla v Mladé Boleslavi, kde ztvárnila několik výrazných rolí, např. Eržiku v *Baladě pro banditu*, titulní roli v Giraudouxově *Ondině*, Oonu Chaplinovou v inscenaci *Chaplin* ad. Od roku 2015 je členkou souboru Městských divadel pražských.

KATEŘINA MARIE FIALOVÁ

Narodila se v Pardubicích. Od dětství se věnovala hraní na klavír (několikrát získala 1. cenu na Prague Junior Note), zpěvu, tanci a stepu, ve kterém získala 4x titul MS, 3x titul ME a několikrát titul MČR. Vystudovala hudebně-dramatické oddělení brněnské konzervatoře. V šestnácti letech udělala svůj první konkurz do muzikálu *Let snů LILI* (MdB; režie Petr Gazdík), kde získala hlavní roli. Ve čtvrtém ročníku konzervatoře nastoupila do prvního ročníku JAMU, obor Muzikálové herectví, ale po necelém semestru ukončila studium. Po absolvování konzervatoře se rozhodla přijmout nabídku angažmá v Městském divadle Brno. Tam ztvárnila výrazné role na muzikálové i činoherní scéně. Od roku 2020 je členkou souboru MDP.

DENIS ŠAFAŘÍK

Narodil se ve Vrchlabí. Od dětství se věnoval klasickému tanci a baletu, které začal studovat na konzervatoři v Praze, ale kvůli zdravotním problémům musel studium ukončit. V devatenácti letech odjel na rok studovat divadelní herectví do USA a poté do Německa. Nakonec vystudoval herectví alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU. Do širšího povědomí veřejnosti se poprvé dostal v roli kouzelníka Žita v pohádce *Kouzelník Žito* režiséra Zdeňka Zelenky. Kromě toho hrál i v dalších filmech (*Jan Palach*, *Zločiny velké Prahy* aj.). V Městských divadlech pražských se objevil v hlavní roli vánoční pohádky *A osel na něj funěl* (2019). Účinkuje také v inscenaci *294 statečných* v Divadle pod Palmovkou, spolupracoval se spolkem Pomezí a Studiem Damúza.

TEREZA KRIPPNEROVÁ

Studovala Pražskou konzervatoř v oboru populární hudba a jazz a činoherní herectví na DAMU. Spoluzaložila a hraje v divadelním souboru BodyVoiceBand, účinkovala v divadlech Rokoko, Hudebním divadle Karlín nebo Indigo Company. Hrála také v divadle Aqualung

a v sezonních projektech francouzských Image Ague, amerických Bread & Puppet Theatre a italských Gruppo Jobel. Byla obsazena do filmů *Případ dvou básníků*, *Toman* či seriálů *Vraždy v kruhu* nebo *Polda*. Zpívala v kapelách Discoballs a The Spankers, kteří byli roku 2011 nominováni na ceny Anděl, dále v Green Smatroll, Golden Prague Big Band Prague, J. J. BigBand a Mr. Symarip. Od roku 2017 zpívá se svou dvorní kapelou The Masters, s níž vydala album *Out Of The Blue*.

RENÁTA MATĚJČKOVÁ

Studentka činoherního herectví na pražské DAMU. V divadle DISK absolvovala v inscenacích *Platonov*, *Digitální podzemí* nebo *Bouře*. Spolupracovala také s generačním divadelním spolkem Distheatranz. Objevila se v několika krátkometrážních studentských filmech, například *Inhaereo* a *Pytlácká noc*. Od začátku sezony 2021/2022 je členkou hereckého souboru Městských divadel pražských.

FILIP BŘEZINA

Již jako student DAMU hrál v divadle DISK například v inscenacích *Žranice* či *Běsi*. Poté spolupracoval s Divadlem Petra Bezruče, Národním divadlem moravskoslezským, Divadlem pod Palmovkou, A studiem Rubín nebo Divadlem Spektákl. Před filmovou kamerou se objevil v tragikomedii *Vybíjená*, kterou režisér Petr Nikolaev natočil podle knihy Michala Viewegha. Svou první hlavní roli dostal v romantickém dramatu *Zlatý podraz*. Objevil se v *Zahradnictví* Jana Hřebejka a Petra Jarchovského. Zahrál si také v seriálech.

RADIM KALVODA

Narodil se ve Vsetíně, ale dětství prožil v Olomouci, kde se poprvé setkal s divadlem v dramatickém kroužku místní LŠU. Studoval na brněnské konzervatoři a pokračoval studiem na DAMU. S přáteli založil Divadelní sdružení CD 94. Jejich první inscenací byla *Cesta kolem světa* a po ní následovaly

další: *V zajetí filmu*, *Tři mušketýři* či *Prokletí rodu Baskervillů*. Zajímavou zkušeností, která navázala na práci CD 94, byla účast v mezinárodním projektu *Jeppe* z vršku, kterou v Dánsku realizoval Petr Svojtka. V Městských divadlech pražských poprvé účinkoval v *Monty Pythonově létajícím kabaretu* a nedlouho na to přišla i nabídka stálého angažmá. Pohostinsky účinkoval v inscenacích Národního divadla, Divadla Ta Fantastika nebo Letních shakespearovských slavností. V Městských divadlech pražských hraje od roku 2007. Výrazné role má například v inscenacích *Husitská trilogie* (režie Lukáš Brutovský) nebo *Revizor* (režie David Drábek).

PEPA HONZÍK

V současné době dokončuje magisterské studium oboru Herectví činoherního divadla na pražské DAMU. V divadle DISK hrál v inscenacích *Choroby mládí*, *Cizinec hledá byt* nebo *Pan Biedermann a žháří*. Spolupracoval také například s Městským divadlem Zlín, Stavovským divadlem nebo s divadelním souborem Tygr v tísní.

VOJTĚCH DVOŘÁK

Vystudoval činoherní herectví na pražské DAMU. Roku 2008 se stal na deset let členem souboru královéhradeckého Klicperova divadla, kde ztvárnil řadu výrazných rolí v režii Jana Friče, Daniela Špinara či Davida Drábka (mj. titulní role ve *Figarově svatbě* či *Romeovi a Julii*). S tamním angažmá se rozloučil rolí v *Katech* Martina McDonagha a vydal se se svou ženou cestovat po Jižní Americe. Má vlastní talk show *Kvůli čeho*, natáčí cestovatelská videa pro Aktuálně.cz a pro pořad ČT *Objektiv*. Je jedním z deseti frontmanů punkové kapely Vagyny dy Praga. V Městských divadlech pražských hostoval například v inscenacích *Na východ od ráje*, *Hráčů*, *Romeo a Julie* v režii Michala Dočkala a *Sláva a pád krále Otakara* v režii Michala Háby. Od roku 2020 je stálým členem souboru.

MAXIME MEDEDA

Vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd v Praze se specializací televizní sportovní komentátor. Tomuto oboru se však nikdy nevěnoval. Jeho velkým zájmem je divadlo. Objevil se v několika inscenacích Studia Ypsilon, hraje v Klicperově divadle v Hradci Králové a v Divadle Bez Hranic, které spojuje profesionály a amatéry s vášní pro mimoevropské divadlo. Pochází z Beninu, ale už polovinu svého života strávil v Čechách, kde se svou partnerkou vychovává dvě děti.

JESSICA BECHYŇOVÁ

Vystudovala na střední škole grafický design a poté byla přijata na činoherní herectví na pražské DAMU. Působila v tanečním souboru Dancers 4 You, spolupracovala s Divadlem (bez záruky) (*O básníkovi*), hrála v několika studentských inscenacích v Divadle U Valšů, Kolowratském paláci a Werichově vile (*Figarova svatba*, *Dělo se nedělo*, *Léto s Monikou a Večer tříkrálový*). DAMU absolvovala v Divadle DISK výraznými rolami v inscenacích *Víšňový sad*, *Orestes*, *Poprask na laguně* a *Bratři Karamazovi*. Objevila se i v několika filmech a televizních projektech (*As long as I live*, *Jan Palach*, *Abstinent*, *Sever*, *Specialisté*).

MARTIN KLAPIL

Od roku 2014 student hudebně-dramatického oboru Pražské konzervatoře. Působil v Černém divadle Jiřího Srnce (*Apokalypsa*), hostoval v DJKT v Plzni (*West Side Story*), je členem Divadla U22 (*Smečka*, *O klucích aneb Jsem kuchta*). V Divadle Na Rejdišti hrál Malvolia v Shakespearově *Večeru tříkrálovém*, dále v inscenaci *Hysterikon* a v *Pěně dní*. Je také členem Divadla Kolowrat, kde účinkuje v inscenacích *Zkrocení zlé ženy* (Tranio) a *Ženitba* (Žwanikin). V Městských divadlech pražských hostuje v inscenacích *Lazarus*, *Zítřka swing bude znít všude* a *Kanibalky 2*. Výraznou filmovou příležitost získal ve filmu Radima Špačka *Zlatý podraz*.

FILIP FRANTIŠEK ČERVENKA

Po základní škole s rozšířenou výukou jazyků začal v roce 2016 studovat herectví na Pražské konzervatoři. Během studia ztvárnil v rámci školních prací řadu výrazných rolí: Macbetha v Shakespearově *Macbethovi*, Platonova v Čechovově *Platonovovi*, Saint Franqueta ve frašce *Úplně zbytečné parohy* od Georgese Feydeaua a Antonína v Tylově *Paličově dceři*. Získal také výrazné příležitosti ve filmu a televizi (*Most!*, *Chataři*, *Pětka z garáže*, *Specialisté*). V Městských divadlech pražských účinkuje již v inscenacích *Lazarus* a *Romeo a Julie*. Působí jako hudebník v kapele Saving George, věnuje se i dabingu (*13 Reasons Why*) a tanci.

ŠTĚPÁN STANĚK

Studoval na Pražské konzervatoři hudebně-dramatický obor, poté přešel na Mezinárodní konzervatoř v Praze, kterou dostudoval. Účinkoval v inscenacích *Zatímco jsme v pokoji*, *Pes, noc a vůž* (režie Filip Bařina), *Běsi* (režie Norbert Závodský), *Smečka* (režie Roman Urbanec) aj. Od roku 2019 začal působit v Černém divadle Jiřího Srnce, Original Black Light Theatre Company. Objevil se v mnoha televizních a filmových projektech (*Naděje umírá po poledni*, *Eugen*, *Figura*, *Přes druhý břeh*, *Profesor T.*, *Specialisté*, *Modrý kód*, *Vyprávěj*).

TIMOTEJ ČERVENKA

Student čtvrtého ročníku hudebně-dramatického oboru na Pražské konzervatoři. S divadlem začal v dobřichovickém divadelním souboru Kukadýlko, kde mimo jiné ztvárnil roli jednoho z pirátů v tamější inscenaci *Petra Pana*. Objevil se v několika filmech a televizních seriálech (*Trojí život*, *Modrý kód* aj.)

PRVNÍ ŘADA

KLUB DIVÁKŮ MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH

VÍCE ZÁŽITKŮ!
VÍCE VÝHOD!
ABSOLUTNÍ PŘEHLED!

CHCETE MÍT MĚSTSKÁ DIVADLA
PRAŽSKÁ, TEDY DIVADLA ABC,
ROKOKO A KOMEDIE, Z PRVNÍ ŘADY?
RAČTE VSTOUPIT DO NAŠEHO
KLUBU DIVÁKŮ PRVNÍ ŘADA!

VÍCE INFORMACÍ O VÝHODÁCH
PRO ČLENY KLUBU
NAJDETE NA NAŠEM WEBU
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ

BUĎTE V OBRAZE!

JAMES MATTHEW BARRIE
PETR PAN

Sedmá premiéra sezony 2021/22.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Jana Slouková.

Grafická úprava Riana Kollarčík.

Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými mikrofony a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.

Autora dramatického textu zastupuje Dilia, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s., Krátkého 1, Praha 9.

Autora hudby zastupuje Aura-Pont s.r.o., Radlická 99, Praha 5.

bnt attorneys
in cee